

List na uroczystości pogrzebowe śp. Kazimierza Grajczarka

23 kwietnia 2026

Uczestnicy uroczystości pogrzebowych
śp. Kazimierza Grajczarka

Szanowni Państwo,

z głębokim żalem żegnamy dzisiaj wspianego Polaka, człowieka sumienia i wytrwałej służby. Kazimierz Grajcarek był patriotą i społecznikiem, który „zło dobrem zwyciężał”. Rozumiał, że dobrem nie może być bierność i konformizm. Że – jak to ujął Cyprian Kamil Norwid – „nie trzeba kłaniać się Okolicznościom,/ A Prawdom kazać, by za drzwiami stały”. Kazimierz Grajcarek z tą samą odwagą i siłą charakteru, z jakimi wykonywał pracę górnika i ratownika górniczego, zabiegał o wolną i sprawiedliwą Polskę, o godność i pomyślność rodaków – w tym szczególnie ludzi pracy na Śląsku.

Karierę zawodową zaczynał jako ślusarz mechanik w zakładach „Bielska Dzianina”. Od 1979 roku pracował w Kopalni Węgla Kamiennego „Silesia” w Czechowicach-Dziedzicach. W 1980 roku wszedł w skład tamtejszego Komitetu Założycielskiego NSZZ „Solidarność”, a już w styczniu 1981 roku objął funkcję wiceprzewodniczącego Komisji Zakładowej. Był delegatem na I zjazd Regionu Śląsko-Dąbrowskiego, a podczas stanu wojennego przewodził podziemnej organizacji związkowej w KWK „Silesia” i kolportował prasę drugoobiegową. Przez kilka miesięcy był też internowany w Ośrodku Odosobnienia w Zabrze-Zaborzu.

Do wielkiej fali protestów pracowniczych wiosną i latem 1988 roku przystąpił jako organizator strajku i przewodniczący Komitetu Strajkowego, a później przewodniczący Tymczasowej Komisji Zakładowej w macierzystej kopalni. Od września 1988 roku był członkiem władz Regionu Podbeskidzie NSZZ „Solidarność”, a w latach 1989–1992 jego wiceprzewodniczącym. Następnie zasiadał w najwyższych władzach związku: był członkiem Krajowej Komisji Rewizyjnej i Komisji Krajowej, wiceprzewodniczącym Sekcji Krajowej Górnictwa Węgla Kamiennego, w latach 1998–2018 stał na czele Rady Sekretariatu Górnictwa i Energetyki NSZZ „Solidarność”.

Nawet po przejściu na emeryturę pozostał aktywnym związkowcem i obrońcą polskiego przemysłu wydobywczego. Zarówno podczas zgromadzeń publicznych, jak i w mediach – wobec polityków i górniczej braci – wciąż z tą samą pasją i niezwykłą siłą przekonywał do prawdziwej reformy rodzimego górnictwa węgla kamiennego oraz opowiadał się za suwerennością energetyczną naszej Ojczyzny. Wzywał do szacunku dla ciężkiej, niebezpiecznej, a wciąż niezastąpionej pracy górników oraz przeciwko szaleństwom tzw. zielonego ładu. Piętnował nieudolność i niekompetencję rządzących. Jeszcze niedawno, w grudniu 2025 roku, stanął w obronie swojego dawnego zakładu pracy, czyli obecnego Przedsiębiorstwa Górniczego „Silesia” w Czechowicach-Dziedzicach, występując jako rzecznik strajkujących pod ziemią górników. Taki był i pozostał aż do końca swoich dni – i takim zachowamy Go we wdzięcznej pamięci.

Bliskim i Przyjaciołom Zmarłego składam najszczerze, z głębi serca płynące wyrazy współczucia.

Wieczny odpoczynek racz Mu dać, Panie!

Z szacunkiem,

Karol Nawrocki
Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

List odczytał doradca Prezydenta RP Bogdan Kubiak.